

forurette Øldrikkerne, naar man lægger en højere Skat paa Øl og ikke en tilsvarende paa Brændevin. Det er der jo i og for sig noget i, men saa kunde man jo være gaaet den anden Vej og have nedsat Skatten paa Øl. Man behøver jo ikke at gaa den omvendte Vej. Men førøvrigt, hvis der er begaaet en Fejl i saa Henseende — saa er jeg og mine Meningsfæller uskyldige deri, thi vi stemte nemlig i sin Tid imod den forhøjede Ølskat. De Herrer, der have gennemført denne Lov om Forhøjelse af Ølskatten i 1891, have det paa deres Samvittighed, at de gennem en Aarrække have forurettet Øldrikkerne i Sammenligning med dem, der drikke Brændevin.

Det ærede Medlem talte dernæst om, at han maatte antage — det var hans Udtryk — at det var Finansministerens Mening, at en væsentlig Del af Nedgangen paa Toldafgifterne, skulde kompenseres ved denne Brændevinsskat. Jeg er tilbøjelig til at antage noget lignende, endskønt det er mig ikke klart. I Anmærkningerne til det foreliggende Forslag antyder den højtærede Finansminister omtrent noget lignende, som ogsaa jeg tidligere har gjort gældende i denne Sal, nemlig at vi savne det fornødne Grundlag for en Kompensation. Afgørelsen af dette Spørgsmaal savner endnu det fornødne Grundlag og maa derfor holdes aabent. Saaledes udtrykker Regeringen sig jo her i Bemærkningerne. Men ved Siden deraf staar der en Ytring om, at denne Skat i og for sig er god og i sin Orden og, at denne Forhøjelse er rimelig, men man har ved Fastsættelsen af det foreslaaede Afgiftsbeløb ikke kunnet tage Hensyn til, om den foreliggende Forhøjelse vil bringe Statskassen en tilstrækkelig Kompensation o. s. v. Det ser altsaa paa den ene Side ud, som om det har foresvævet den højtærede Finansminister, at der dog alligevel skulde ydes nogen Kompensation ved dette Forslag, men paa den anden Side erkender han jo sammen med mig, at vi for Øjeblikket savne det fornødne Grundlag for at kunne tale om Kompensation. Det er jo det samme, som jeg har sagt, naar vi tidligere have talt om, at Lovforslaget om en forhøjet Brændevinsskat er bleven liggende i Folketinget; saa har jeg jo stadig sagt, at Kompensationsspørgsmaalet ligger aldeles ikke for. Der er ingen Grund til at tale om Kompensation, saalænge vi ikke ere enige om det øvrige.

Det ærede Medlem gik dernæst over til at omtale selve Lovforslaget og frem-

hævdede, at der er en Forandring paa dette Forslag, og det i to Henseender. For det første siger han, at Forholdet bliver nu dette, at der skal af en Pot almindeligt 8 Graders Brændevin, hvis Lovforslaget bliver vedtaget, svares en Brændevinsafgift af 25 Øre. Skønt det er et uvæsentligt Punkt, vil jeg dog gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at der begaar han en Fejltagelse. Det er nemlig slet ikke Følgen af Lovforslaget, at en Pot almindeligt 8 Graders Brændevin herefter kommer til at svare 25 Øre. Nej, den nuværende Afgift er 8⁷/₁₆, og hvis man vedtager dette Lovforslag, bliver Afgiften af en Pot almindeligt 8 Graders Brændevin nøjagtig 23⁷/₁₆ Øre. Det er den Forandring, som foreslaas ved Lovforslaget. Men Forhøjelsen bliver 15 Øre, altsaa næsten det dobbelte af den Brændevinsafgift, som for Tiden svares. Altsaa er det, endskønt man er gaaet ned til Halvdelen af Forhøjelsen, alligevel en temmelig betydelig Forhøjelse, man her foreslaar. Den anden Forandring — og det var den væsentlige, som det ærede Medlem udtalte sig videre om — vedrører det Spørgsmaal, om det nu var rigtigt at gaa saa langt ned, idet man jo er gaaet ned til Halvdelen. Den højtærede Finansminister har sagt, at han er gaaet ned til Halvdelen, fordi han ingen Forventninger har, fordi der ingen rimelig Udsigt er til, at det andet, en Skat af 1 Kr. pr. Pot ren Alkohol, vil kunne gennemføres. Jeg kunde nu være stærkt fristet til spørge den højtærede Finansminister, om han nu tror, der kunde være rimelig Udsigt til, at dette, her foreslaas, kunde gennemføres. Jeg har i alt Fald mine stærke Tvivl, det skal jeg senere komme til at berøre nærmere. Den ærede sidste Taler opstillede det Spørgsmaal, om det er rigtigt at gaa saa langt ned. Det mente han nu ikke. Han mente, vi helst skulde blive staaende ved det første Forslag eller i alt Fald gaa højere op. Men hvis man ikke en Gang vil vedtage, hvad her foreslaas, hvis man nægter at gaa med til denne Halvdel, saa siger det ærede Medlem: Nu vel, saa faar man ingen Ting af alt det andet, hverken Toldloven, Indkomstskatteloven eller Skatteoverførelsesloven; det erklærer han fuldt og fast, og saa skulde vi, naar vi ikke vilde gaa med til denne forhøjede Brændevinsafgift, bære Skylden for, at disse tre Love strande. Det er jo et tydeligt Sprog, men det er jo ogsaa et ret ejendommeligt Sprog at føre over for Lovgivningsmagten. Jeg haaber imidlertid ikke, at det i saa Henseende skal gaa